

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. I. Cum quanta reuerentia, Christus sit suscipiendus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

me manet, & ego in illo. Verba, quæ
ego locutus sum vobis, spiritus &
vita sunt.

CAP. I.

*Cum quanta reuerentia, Christus
sit suscipiendus.*

VOX DISCIPULI.

HÆc sunt verba tua Christe,
veritas æterna, quamuis non
vno tempore prolata, nec vno in lo-
co conscripta. Quia ergo tua sunt,
& vera, gratanter mihi & fideliter,
cuncta sunt accipienda. Tua sunt, &
tu ea protulisti: & mea quoque sunt,
quia pro salute mea ea edidisti. Li-
benter suscipio ea ex ore tuo, vt ar-
ctius inserantur cordi meo. Excitant
me verba tantæ pietatis, plena dulce-
dinis & dilectionis. Sed terrent me
delicta propria: & ad capienda tanta
mysteria, me reuerberat impura con-
scientia. Prouocat me dulcedo verbo-
rum tuorum, sed onerat me multitu-
do vitiorum meorum.

2 Iubes, vt fiducialiter ad te acce-
dam, si tecum velim habere partem:

& vt immortalitatis accipiam alimonia-
 niam, si æternam cupiam obtinere
 vitam & gloriam. Venite, inquis, ad
 me omnes qui laboratis & onerati
 estis, & ego reficiam vos. O dulce &
 amicabile verbum in aure peccatoris,
 quòd tu, Domine Deus meus, ege-
 num & pauperem inuitas, ad Com-
 munionem tui sanctissimi Corporis.
 Sed quis ego sum Domine, vt ad te
 præsumam accedere? Ecce, cæli celo-
 rum te non capiunt, & tu dicis, Venite
 ad me omnes.

Mat. II.
 Ibid.

3 Quid sibi vult ista piissima digna-
 tio, & tam amicabilis inuitatio? Quo-
 modo ausus ero venire, qui nihil bo-
 ni mihi conscius sum, vnde possim
 præsumere? Quomodo te introdu-
 cam in domum meam, qui sæpiùs
 offendi benignissimam faciem tuam?
 Reuerentur Angeli & Archangeli,
 metuunt Sancti & iusti, & tu dicis:
 Venite ad me omnes? Nisi tu Domi-
 ne hoc diceres, quis verum esse crede-
 ret? Et nisi tu iuberes, quis accedere
 attentaret? Ecce, Noë vir iustus in ar-
 cæ fabrica centam annis laborauit, vt
 cum paucis saluaretur: & ego quo-
 modo

Mat. II

Genes. 6

modo me potero vna hora præparare,
vt mundi fabricatorem cum reueren-
tia sumam?

4 Moyſes famulus tuus magnus, & ^{Exo. 25}
ſpecialis amicus tuus, arcam ex lignis ^{Ch. 26.}
imputribilibus fecit, quam & mun-
diſſimo veſtiuit auro, vt tabulas Legis
in ea reponeret: & ego putrida crea-
tura, audebo te conditorem legis, ac
vitæ datorem, tam facilè ſuſcipere?
Salomon ſapiētiffimus Regum Iſraël, ^{3. Reg. 6}
templum magnificentum ſeptem annis,
in laudem nominis tui ædificauit: &
oſto diebus feſtum dedicationis eius ^{3. Reg. 8}
celebrauit: mille hoſtias pacificas ob-
tulit: & arcam fœderis in clangore
buccinæ & iubilo in locum ſibi præ-
paratum ſolemniter collocauit. Et
ego infelix & pauperrimus hominum,
quomodo te in domum meam intro-
ducam, qui vix mediam expendere
deuotè noui horam? & vtinam vel ſe-
mel dignè ferè mediam!

5 O mi Deus, quantum illi, ad pla-
cendum tibi, agere ſtuduerunt! Heu,
quàm puſillum eſt, quod ago! quàm
breue expleo tēpus, cum me ad com-
municandum diſpono! Rarò totus
colle-

collectus, rarissimè ab omni distractione purgatus. Et certè in tua salutari deitatis præsentia, nulla deberet occurrere indecens cogitatio, nulla etiam occupare creatura: quia non Angelum, sed Angelorum Dominum, suscepturus sum hospitio.

6 Est tamen valdè magna distantia, inter arcam fœderis cum suis reliquiis, & mundissimum Corpus tuum cum suis ineffabilibus virtutibus: inter legalia illa sacrificia futurorum præfiguratiua, & veram tui Corporis hostiam, omnium antiquorum sacrificiorum completiuam. Quare igitur non magis, ad tuam venerabilem inardesco præsentiam? Cur non maiori me præparo sollicitudine, ad tua sancta sumenda: quando illi antiqui sancti Patriarchæ & Prophetæ, Reges quoque & Principes, cum vniuerso populo, tantum deuotionis demonstrarunt affectum, erga cultum diuinum?

2 Reg. 6 7 Saltauit deuotissimus Rex Dauid coram arca Dei totis viribus, recolens beneficia olim indulta Patribus: fecit diuersi generis organa, psalmos edidit,

dit, & cantari instituit cum lætitia, cecinit & ipse frequenter in cithara, Spiritus sancti afflatus gratia: docuit populum Israël toto corde Deum laudare, & ore consono diebus singulis benedicere & prædicare. Si tanta agebatur tunc deuotio, ac diuinæ laudis exstitit recordatio coram arca testamenti; quanta nunc mihi, & omni populo Christiano, habenda est reuerentia & deuotio, in præsentia Sacramenti, in sumptione excellentissimi Corporis Christi?

8 Currunt multi ad diuersa loca, pro visitandis reliquiis Sanctorum: & mirantur auditis gestis eorum, ampla ædificia templorum inspiciunt, & osculantur sericis & auro inuoluta sacra ossa ipsorum. Et ecce, tu præses hîc apud me in altari, Deus meus, Sanctus sanctorum, creator omnium, & Dominus Angelorum. Sæpè in talibus videndis curiositas est hominum, & nouitas inuisorum, & modicus reportatur emendationis fructus: maximè vbi est tam leuis, sine vera contritione, discursus. Hîc autem in Sacramento altaris, totus præsens

sens es, Deus meus, homo Christus Iesus: vbi & copiosus percipitur æternæ salutis fructus, quotiescumque fueris dignè ac deuotè susceptus. Ad istud verò non trahit leuitas aliqua, nec curiositas aut sensualitas: sed firma fides, deuota spes, & sincera charitas.

9 O inuisibilis conditor mundi Deus, quàm mirabiliter agis nobiscum! quàm suauiter & gratiosè cum electis tuis disponis, quibus temetipsum in Sacramento sumendum proponis! Hoc namque omnem intellectum superat: hoc specialiter deuotorum corda trahit & accendit affectum. Ipsi enim veri fideles tui, qui totam vitam suam ad emendationem disponunt, ex hoc dignissimo Sacramento, magnam deuotionis gratiam, & virtutis amorem, frequenter recipiunt.

10 O admirabilis & abscondita gratia Sacramenti, quam norunt tantùm Christi fideles! infideles autem, & peccatis seruietes, experiri non possunt. In hoc Sacramento confertur spiritualis gratia, &
repa-

reparatur in anima virtus amissa : & per peccatum deformata , redit pulchritudo. Tanta est aliquando hæc gratia , vt ex plenitudine collatæ deuotionis , non tantùm mens , sed & debile corpus , vires sibi præstitas sentiat ampliores.

11 Dolendum tamen valdè & miserandum super tepiditate & negligentia nostra , quòd non maiori affectione trahimur ad Christum sumendum : in quo tota spes saluandorum consistit , & meritum. Ipse enim est sanctificatio nostra , & redemptio : ipse consolatio viatorum , & Sanctorum æterna fruitio. Dolendum itaque valdè , quòd multi tam parum hoc salutare mysterium aduertunt , quod cælum lætificat , & mundum conseruat vniuersum. Heu cæcitas , & duritia cordis humani , tam ineffabile donum non magis attendere , & ex quotidiano vsu , etiam ad inaduertentiam defluere!

12 Si enim hoc sanctissimum Sacramentum , in vno tantùm celebraretur loco , & ab vno tantùm consecraretur sacerdote in mundo : quantò putas desi-

desi-

desiderio ad illum locum, & ad talem
 Dei sacerdotem, homines afficeren-
 tur, vt diuina mysteria celebrari vide-
 rent? Nunc autem multi facti sunt sa-
 cerdotes, & in multis locis offertur
 Christus: vt tantò maior appareat
 gratia, & dilectio Dei ad hominem,
 quantò latiùs est sacra Communio
 diffusa per orbem. Gratias tibi I E S V
 bone, pastor æterne, qui nos pau-
 peres & exules dignatus es pretioso
 Corpore & Sanguine tuo reficere: & ad
 hæc mysteria percipienda, etiam pro-
 prij oris tui alloquio, inuitare dicen-
 do: Venite ad me omnes, qui laboratis
 & onerati estis, & ego reficiam vos.

CAP. II.

*Quòd magna bonitas & charitas
 Dei, in Sacramento, homini
 exhibetur.*

VOX DISCIPVLI.

SVPER bonitate tua, & magna mi-
 sericordia tua Domine confisus,
 accedo æger ad Saluatorem, esuriens
 & sitiens ad fontem vitæ, egenus ad
 Regem